

HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETES DIJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám 20 fillér.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felölös szerkesztő:

DLUHOPOLSKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők

A békekonferencia.

A művelt nemzetek parlamentjeinek delegátusai most tanácskoznak Hágában a békéről, vagy mondjuk inkább, a háboruk korlátozásáról. Mert hiszen az ugynevezett világbéke, egyelőre legalább, az elérhetetlen ideálok világába tartozik. De azért minden békekonferencia egy-egy lépés az ideál felé.

Nem beszélhetünk békéről a nélkül, hogy szóvá ne tegyük a művelt világ szégyenfoltját a háborut. A háborukat legtöbbször a nemzetek s az uralkodók terjeszkedési hajlama idézi elő. Egy muló ábránd, egy szeszély, egy földdarab miatt békés polgárok milliói vérzenek el a csatatéren, a háborut viselő államok pedig tönkre jutnak erkölcsileg és anyagilag. A békebarátok a háboru ezen fajtája ellen küzdenek hitük minden erejével, lelkesedésük el nem alvó tüzével és törhetetlen örök bizalommal. A haszonlesés, a koncért való marakodás harcát akarják megszüntetni a parzifisták, nem pedig, mint a békemozgalom

ellenségei állítják, a védelmi harcot. Ellenünk akarják lázítani, ránk akarják zudítani a művelt világot, amidőn azt állítják, hogy a békebarátok a hadsereg feloszlását kívánják. Hiszen első sorban magyar emberek, hazafiak vagyunk és csak azután békebarátok. Mi a hadsereg fölösleges voltát hirdetjük, a nemzetörtség fennállását azonban szükségesnek tartjuk egészen addig, míg be nem következik az az állapot (s hogy be fog következni, az bizonyos), midőn egyáltalán nem lesz szükség véderőre, azon egyszerű okból, mert nem fogják egymást marczangolni az államok, mert nem fognak egymás tulajdonára, földjére vágyakozni.

A háboruskodás, a küzdelem a vérünkben van, s hogy a harcot a társadalom kicsinyje-nagyja oly fenséges színjátéknak tartja, abban a legnagyobb bűnös az irodalom. A költő hálás témának tartja a harcra menő ifju alakját, s öntudatlan-akaratlan hamis tanokat hirdet. Lángoló lelkesedéssel festi a háboru jelenéseit és nem gondolja meg, hogy a verseit olvasó

fogékony lelkü ifjut vagy leányt megnyeri a háboru eszméjének. A leányt ép oly mértékben, mint az ifjut. Alig akad ifju leány, aki ábrándja netovábbjaként nem a háborut köszöntené. Rozgonyi Cecilia, Dobó Katieza szerepére vágyik mindahány. A szerényebbe megalégszik azzal is, hogy háborus időben tépést készít a sebe-sülteknek vagy babért fon visszatérő szerelmese homlokára. De ha azután visszajő csonkán, bénán, szerelmes hőse, mi lesz akkor? Roskadozva hordják midketten a keresztet, s a hős katona hitvese kétségbeesve, örökös lemondásban éli le életét a magával tehetetlen nyomorék oldalán.

Legelső sorban az ifjuságot kell megnyernünk a békemozgalom számára! A félrevezetett, elvakított ifjuságot, a mely ugyszólván eszemőkorától fogva a háboruról szóló magasztos leírásokat szívja magába. Az apró gyermek már a mesében is csak azt keresi, a mely a hófehér táltosról, villogó kardról, piros katonasipkáról regél. Alig ismerék kis fiut, akinek legfőbb vágyát nem az képezi, hogy

A „Heves és Vidéke tárcája”.

A karriér.

Irta: Fehér Jenő.

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —
Rendes ebédutáni feketekávékat szűr-
csölgöttük a kávéház egyik sarkában.
— Olvastad a mai hivatalos lapot? —
kérdezte hirtelen Ménessy Aladár.
— Nem láttam még. Mi van benne?
— Babolesay Tibort kinevezték állam-
titkárnak.
— Tünelményes karriért csinált, — kon-
statálta véleménykülömbőség nélkül az egész
társaság.
— Hát olyan tehetséges ember ez a
Babolesay? — kérdeztem én.
— Tehetséges ember — mondá Ménessy
— de a karrierjét nem a tehetségének kö-
szönheti. En Istenem, ha minden tehet-
séges ember oly szédületes gyorsasággal
emelkednék, mint ő, a talentum nélkül
szükölködők kénytelenek lennének dinamit-
bombákat gyártani s a tehetséges embereket
egyszerűen a levegőbe röpíteni, hogy ne
zárják el előlük az emelkedés lehetőségét.
— De hogyha nem a tehetségének kö-
szönheti Babolesay a gyors emelkedését,
hát minnek?... Vagy kinek? — tettem
hozzá halkabban.
Ménessy ajka körül titokzatos mosoly

játszadózott. Látszott rajta, hogy várta ezt a kérdést.

— Ennek különös története van, amely körülbelül 10 esztendőre nyulik vissza.

— Hiteles?

— Babolesay egyik legintimebb barátjától, Saskeőy Sándortól hallottam, aki, mint tudjuk, két évvel ezelőtt egy szeren-
csétlen végű párbaj áldozata lett.

— És érdekes is ez a történet?

— Érdekes annyiban, mert újabb bizonyosságot szolgáltat amelltt, hogy az ember életét véletlenségek láncolata kor-
mányozza. Miuden a véletlen forrása. Egyik emberből államtitkár vagy miniszter lesz — véletlenül, a másikkól legjobb eset-
ben dijnok, szintén véletlenül. Némelyek a véletlennek köszönhetik a boldogságukat, egy imádandó feleséget és egy csomó bá-
jos gyermeket, mások a véletlen folytán lesznek egész életükre szerencsétlenek, nyomorultak, betegek, rosszak. Babolesay-
nak kedvezett a véletlen. Ő államtitkár lett.

— Halljuk hát a történetet! — sürget-
ték többen.
Ménessy hátradőlt a karosszékében, na-
gyot szippantott a cigarettájából s a mikor észre-
vette, hogy az érdeklődés teljesen feléje irányul, elkezdte:

Az esetnek mint említettem, körülbelül 10 éve. Babolesay akkor harmincz éves volt, s ha jól tudom, ezimzetes miniszteri segédtitkár. Egy kora tavaszi délután,

szokásához híven, sétára indult a Belváros forgalmas utcáin. Harmincz éves volt, esinos volt és a dunapart felül langyos ta-
vaszi szellő áramlott be a házak tömkele-
gébe. A tavaszt mindenki megérzi, meg kell éreznie. Még az öreg ember is kihuzza magát, frissebben lépked ilyenkor. Hát még a fiatal! Babolesay szerette a szép asszonyokat, mindig, minden körülmények között. De százszor jobban tavasszal, amik-
or a gyöngye vállakról lekerültek a téli bundák, a boák, a fehér kezekről a kar-
mantyuk, s a nő csodaszép alakjára nem simult egy seb, csak egy könnyű ruha, egy testhe álló bluz, a mely a keblek pihégését is látni engedte...

Azon a napon az utcára tódult mindenki. Kiváltképp az asszonyok. A kívánatos, édes, szép asszonyok. És mindegyiknek az arezán valami varázs ült: a tavasz varázsa.

Babolesay már vagy egy óra hosszat bolyongott az utcákon. Valahányszor egy szép asszony vagy leány suhant el mel-
lette, megdöbbsant a szive és sóvárgó pil-
lantást vetett utána.

Lassacskán bealkonyodott, Babolesay az órájára nézett. Hat óra volt.

— Ideje, hogy hazamenjek, — mormogta és még egy utolsó pillantást vetve a nyüzsgő néparadatra, befordult az egyik mellékutczába. Ez az utca meglehetősen elhagyatott volt. Csak a tulsó végén látott

huszár lehessen és a háboruban sok-sok németet levághasson.

Nem csoda tehát, ha ilyen tanulmányok után az amugy is könnyen lelkesülő ifjuság rajong a háboruért s szivdobogva várja azt a pillanatot, amikor ő is kivetheti részét a nagy mézszárlásból, a háboruból.

A történelem „nagy“ jelzővel illeti Napoleont, aki pedig minden genialitása mellett is csupán kárt okozott korának.

Százezernyi asszony keserü könnye sem bírja lemosni, eltörölni azt a tenger nyomoruságot, a mely Napoleon uralkodása után Franciaországra szakadt. De hát ugy kivánta a harezi becsület, vagy mondjuk inkább a cezári hóbort, a féktelen uralomvágy.

A háboru mérhetetlen nyomoruságot hoz mindenkire, s a gazdasági és erkölcsi züllés, amelybe egy-egy háboru után az országok esnek, nem mérhető fel sem a hadisarczeval, sem a véres harcok árán megszerzett földdarabbal.

Hány ember szenved börtön mélyében, mert éhező családjának lopással akart néhány garast vagy egy falat kenyeret szerezni?

A tulajdonjog megsértőjét súlyos szabadságvesztéssel büntetik, azt az embert pedig, aki ráusztatja a sereget a védtelen falvak, városok lakóira, néhanapján megengedve nekik azt is, hogy ugy szerezzenek maguknak élelmiszert ahogy

tudnak, tehát fosztogassanak, raboljanak, azt az embert, mondom, egy sikerült hadi ténye után kiűntetik. Mi a különbség e két ember között? Azt hiszem a tolvaj, aki a darabka kenyér eltávolításával sokkal kevesebb nyomoruságot idézett elő, mint a sikerült haditény megalkotója, a hadvezér, ha jogi szempontból nem is.

A békebarátok a háboru megszüntetésével nem azt akarják elérni, hogy minden küzdelem megszűnjék e földön. Ez sajnos lehetetlen. Hiszen az élet nem egyéb csendes tragédiánál, mint Kiss József mondja.

Ne adjuk fel a küzdelmet, ne hajoljunk meg gyáván a kényuralom előtt. Nem mindig a hideg acél a győztes. Az ész uralma tartósabb az erőszak uralmánál.

Magyar békebarátok ne esüggedjete! Te kiesiny, lelkes csapat, ne veszítsd el önbizalmadat, a félrevezetett tömeg gunykacaja közben sem. Látom, mint nő beláthatatlan sokasággá a ti önkéntes seregetek, a béke nemtője suhogó, fehér szárnyain lebeg fölöttetek, kezében a béke olajága, szemében a mindent megbocsátó szeretet fénnyé ragyog.

Magyar asszonyok, hallgassátok meg kérésemet. Gyülekezzetek zászlónk alá, oltsátok gyermekeitek szívébe a béke szeretetét, segítsétek diadalra vinni a béke lobogóját, méltóbb kezekre nem

egy karesu nő alakot, s mellett egy férfit, hol szorosán a nő mellé került, hol kisse nátrabb maradt. A távolból ugy festett a kép, mintha valami szóváltás volna közöttük.

Babolesay meggyorsította a lépteit. Már csak néhány lépésnyire volt tőlük. Egyes szavakat feléje sodort az esti fuvalom.

— De kérem, uram... A tisztesség... könyörgök... Hagyjon el...

A férfi:

— Hígyje el nagysád... A szándékaim... Ne küldjön el... Nézze... Botrány...

E pillanatban mellőjük került Babolesay. A szép asszony — mert szép és fiatal volt — hirtelen elhatározással Babolesayhoz lépett.

— Uram — mondá a fölindulástól remegő hangon — az ön lovagiasságához fordulok ismeretlenül, mint védtelen nő. Szabadítson meg ettől az embertől, aki üldözöbe vett. Tisztességes asszony vagyok... Nem akarok botrányt... Kérem... Babolesay odalépett a szép asszony üldözöje elé. Csak ennyit mondott:

— Takarodjék!

— Kérem a névjegyet, — rikácsolta amaz.

— Én csak tisztességes emberek kezébe a névjegyemet.

Az idegen fölemelte a kezét, de Babolesay olyat csapott rá a botjával, hogy ellenfele fölszisszent a fájdalomtól.

Babolesay ezután odament bájos védenéhez és a karját nyújtotta neki.

— Elment? kérdezte az asszony, ijedt pillantást vetve hátra.

— El.

— Azután mosolyogva füzte a karját Babolesayéba:

— Csak a kocsállomásig.

Majd aggódva kérdezte:

— Ön párbajozni fog?

— Nem.

— Hála Istennek.

— Örül neki? Hisz néhány perezzel ezelőtt még nem is ismert.

— Vannak emberek, akiket öt perezzel alatt jobban megismerhetni, mint másokat egy egész életen át. És most egyre kérem még.

— Szolgálatára állok.

— Ne kérdezzon tőlem semmit. Azt sem, hogy ki vagyok.

— Eddig sem kérdeztem.

— És ha már követelő vagyok, még egyet...

— Rendelkezzék vellem!

— Ön az imént azzal az emberrel szemben megtakarított egy névjegyet... Adja ide nekem...

Babolesay átnyújtotta a névjegyet.

— Köszönöm.

A kocsállomáshoz értek. A szép asszony beült.

— Arra hajtson, — mondá a kocsisnak, — a ezimet majd később megmondom.

Babolesay megemelte a kalapját.

A kocs elrobogott.

Attól a pereztől fogva Babolesay rohamosan emelkedett. És ma, tíz évvel a titokzatos találkozás után államtitkar lett.

— És az asszony? Ki volt a szép asszony?

Ménessy az ajkához emelte a kezét és halk hangon felelt:

— Olga főhercegnő udvarhölgye...

bizhatjuk ügyünk terjesztését, mint reátok!

Magyar békebarátok, merítsetek kitartást abból a hitből, hogy ez a mi ügyünk nemes és igaz, s ezért a miénk a tökéletesedő emberiség rokonszenve, a miénk a haladás s az élet, a jövő!

HIREK.

A hevesi polg. ifjuság mulatsága.

A hevesi polg. ifjuság e hó 23-ikán tánczeval egybekötött szinelőadást rendezett. Előadták „A piros bugyelláris“-t. A szereplők dicséretes igyekezettel oldották meg föladatukat. A darabot egész terjedelmében adták elő, nem hagyván ki abból egy szót sem. A játék harmonikusan olvadt egybe. Általában minden szereplőről el lehet mondani, hogy hozzájárult a darab sikeres előadásához. Mégis, egyes nagyobb szerepek képviselőiről, külön is meg kell emlékeznünk. A hölgyek közül Ámon Erzsike (Zsófi) tünt ki temperamentumos játékával és ügyes alakításával. Kata cigány asszonyt kitűnően személyesítette Kiriák Rózsika. Áhel Annuska (Kender Julis) is mindig eltalálta a megfelelő hangot. Férfiak közül Ámon Dezső, már oly otthonosan érzi magát a színpadon, mint egy igazi színész. Manipuláns őrmester volt. Ilyen otthonosan érzi már magát a színpadon Velkey István, ki a tölgyesi bíró szerepét egész könnyedséggel játszotta. Igen jól alakított Sánta Sándor (Péták János vén huszárkáplár). Rajta is meglátszik, hogy nem először van színpadon. Zámbo Antal, ki két szerepet is játszott, a kapitány szerepében igen jól beletalálta magát. Jók voltak még Nagy Pál mint Leveles Misi, Takács Gyula, mint jegyző, Scherübb Nándor, mint Kósza Gyurka, Juhász József mint fiatal huszárkáplár. Áhel Margitka, mint szobalány ügyesen mozgott a színpadon. Habár a szereplők igyekeztek, hogy a közönségnek egy kellemes estét szerezzenek: a nagyérdemű közönség azonban ugy látszik nem így gondolkodott és nem igyekeztek azon, hogy legalább a jótékony ezél érdekében eljőjjenek a színházba. Az intelligenzia tüntetve tündöklött az otthon maradásban; A kereskedők közül, pedig egy-kettő képviselte őket. De hát a polgárságot is el lehetne marasztalni a „hanyagság gonosz élvezetében.“ Pedig éppen a polgárságnak kellene pártolni a polgárságot, mint testvér a testvért. Ki pártolja a polgárságot, ha magukat sem pártolják. Deficittal azonban mégsem záródott a kassza. De a sok kiadás megemésztette a jövedelmet, ugy, hogy az erkölcsi sikeren kívül, csak egy-pár korona maradt anyagi haszon.

Referens.

— Zászló szentelés. A tiszafüredi önk. tüzoltó egyesület e hó 23-ikán, 30 éves fenállásának emlékére zászlót szentelt, mely alkalommal fűdő Kürthy Menyhért cisztercizitarendü főgymn. tanár rövid, de lelkes beszéd kíséretében fölszentelt. A hevesvármegyei tüzoltók szövetsége, ez alka-

lommal tartott közgyűlésén Maczky Emilt, városunk főjegyzőjét és tűzoltó egyesületünk főparancsnokát, alelnökké választották.

— **Szurkálás.** Vasárnap e hó 23-ikán ismét hangosak voltak Egerben a hóstyák, működtek az ölmos botok, bieskák. Körülbelül 16 sebesültje van e vasárnapnak, kik kisebb-nagyobb sérüléseket kaptak. Legkomolyabban sérült Szőlősi András, ki mikor a Szalapart-utczában ment, egy csomó legénynyel találkozott, kik minden ok nélkül összeszurkálták úgy, hogy most élet s halál között fekszik a kórházban.

— **Tilos a szivarválogatás.** A dohányjövődék igazgatóságának legközelebbi hasznos ujtást hoz be a trafikszivar dolgában. A reform abból fog állni, hogy minden szivar selyempapírosba lesz burkolva, a legolesőbb szivaroknak pedig legalább a végére papíroskupakot huznak. Ez az ujtás ugyan hasznára fog válni a közegészségügynek, de valószínűleg megszünteti a romantikus trafik szerelmet, amely aközben szürödött, a míg az ifju a szivarválogatás ürügye alatt addig-addig ropogtatta a trabukók végét, amíg azok sokszor el is törtek, de legalább néha-néha meglágyult a szép trafikos kisasszony szíve is.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Hadobás Mari 20 éves egri hajadon Diófakut-utca 5. sz. alatt kedden reggel szerelmi bánatában lúgkoldatot ivott. A mentők a női kórházba szállították s a gyors segélynek köszönhető, hogy már a veszélyen túl van.

1488./tk. 907.

Alexandrovics Jakabnak Seidner Ignáczné elleni árverési ügyében.

Árverési hirdetmény.

Az egri kir. törvényszék keretébe tartozó hevesi kir. jbiróság területén Heves községben fekvő s a hevesi 2175 sz. betétben átalakítás előtt A. I. 1 r. 18 hrsz. és az átalakítás után ugyanott A. I. 1 r. 16 hrsz. a Seidner Ignáczné Seidner Regina nevében felvett s ház udvarból álló ingatlanok a 3110/tk. 904. sz. végzéssel ártírt fele részére Alexandrovics Jakab végrehajtató által a végrehajtást szenvedő ellen 611 kor. 80 fill. tőke ennek 1905. évi március 5 napjától járó 6 százalék tőli kamatai 25 kor. 30 fill. ezennel megállapított jelenlegi árverés kerészi s a még telmerülendő költségek behajtása céljából az **1907. évi július hó 16-ik napján délelőtt 10 órakor** Hevesen a kir. jbiróság mint tkvi hatóság hivatalos helyiségében 1000 kor. kikiáltási árban elárvereztetni, esetleg a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át bánatpénzül a bírósági kiküldött kezéhez letenni.

A vételár 3 részletben ugymint 1/3-ada az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap, 1/3-ada ugyantól számított 30 nap és 1/3-ada szintén az árverés jogerőre emelkedésétől számított 45 nap alatt az árverés napjától járó 5%-tőli kamatokkal a hevesi kir. adóhivatalnál lesz befizetendő.

Az egyidejűleg megállapított árverési feltételek alólírt kir. jbiróság telekkönyvi hivatalánál és Heves község előljáróságánál a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Hevesen a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1907. évi ápril. hó 26-ik napján.
Nemcsik, kir. táblabíró.

2063/tk
1907.

Hirdetmény.

Heves nagyközség tkvi betétei a tagosításnak megfelelően átalakítottak és 1891. évi XVI. t. cz. 12, 13 §§-ában felsorolt esetekben tulajdonjogi bekebelezések is fogantostítottak. Ez azon felhívással tétetik közö;

hogy mindazok akik a telekkönyvi betétek átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különbenben azok akik az átalakítás folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat, bármely irányban sértve vélik, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket ezen telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1907. évi december hó 21-ik napjaig** bezarólag nyujtsák be, mert ezen

meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után, az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik s a téves bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat átadtak, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind másolatokat pótlólag benyujtanak az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

Heves, 1907. június hó 7-én.

Nemcsik

kir. ítélő táblai bíró.

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPÉNYAR RÉSZVÉNY TÁRSULAT BUDAPEST

Legtökéletesebb rendszerű **gőzcséplőkészletek,** úgyszintén **maratógépek (villamosított) cséplési, vontatási és szántási céljakra (a mezőgazdaság után akasztott egy 300 kg-os...)**

Külön árjegyzékek mindenféle gazdasági gépekről

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 63.

altal a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztítórosták, konicolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,
sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Egy jó családból való fiu borbély tanoncúl felvétetik. Ezim a kiadóhivatalban.

LOKOMOBILOK, GŐZCÉPLŐGÉPEK, BENZINMOTOROK, ARATÓGÉPEK, TALAJMIVELŐ ESZKÖZÖK, TELJES MALOMBERENDEZÉSEK, STB. STB.

Kivánatra szivesen küldünk árjegyzéket és költségvetést.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A Magyar kir. államvasutak gépgyárának vezér-
ügynöksége, Budapest

A HEVES ÉS VIDÉKE KIADÓHIVATALA

ADLER JÓZSEF könyvnyomdája
HEVESÉN.

Alapszabályok Zárszámadások Egyházi, községi És egyéb hivatalos ... Nyomtatványok Körlevelek Levélborítékok Számlák Levélfejek Falragaszok	Elvállal és készít izléses kivitelben mindennemű NYOMTATVÁNYOKAT jutányos árak mellett. Vidéki rendelések pontosan teljesítetnek.	Báli és menyegzői ... Meghívók Eljegyzési Kártyák Étlapok Tánczrendek Névjegyek Gyászlapok stb. a nyomdai szakba vágó nyomtatványok készítése
---	---	---

Községi és ügyvédi nyomtatványok raktára.

Hirdetések a legjutányosabb árban vétetnek fel.